

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iacobi Philippi Tomasini Sancti Georgij ab Alga Venetiarum Canonici Secularis De Donariis ac Tabellis Votivis Liber Singularis

Tomasini, Giacomo Filippo

Vtini, 1639

XXXIV. Senectvtis Vota.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13253

Sic ægrotante Nicanore Aristoteles, ut tradit in eius vita Laertius, ex voto pro eius incolumitate testamento iussit statui *Animalia lap. dea cubitorum quattuor Ioui Seruatori, ac Minervæ Seruatrici in Stagiris*. Huius generis videtur, quod Veronæ in veteri cippo est apud Comitem Iustum. Ex quo patet votum ab alio factum pro eo exsoluisse amicum.

L. RENODIVS

PLANTA

FLAMEN. VOVIT

MANISNAVIVS. POSVIT

Imo de publica salute Vota Dijs soluta constat ex veteri marmore, cuius apud Luc. Faunum memoria:

SECULO. FELICI. ISIAS. SACERDOS. ISIDI
SALVTARI. CONSECRATIO

CAPVT XXXIV.

SENECTVTIS VOTA.

Fatali lege quicquid sub uniuerso Cœli ambitu est nihil durabile ostēdit præter supremum Opificem, cuius nutu & arbitrio standum. Homo autem ut mentis consortio Deo proximus ceteris animantibus præstat, sic durum illud naturæ imperium fert grauissimè, dum ob repente sensim ætate eneruantur vires, ob fatiscentem calorem, qui nectare suo defectus semetipsum conficit, quemq; iure senium dixere sapientes, & quidem, ut ex Næuio Nonius Marcellus, Sonticum, hoc est, uniuerso corpori perpetuò nociuum. Tagem eloquentiæ parens Tullius memorat puerili specie visum, sed prudentia senili. Mens tamen languente ad extremum corporis domicilio senio fluxa redditur, unde & in senibus fidem inuenit decantata veterum Poetarum fabula de Tithono, qui senecta ætate repuerascens in cunis quieuit. Senectus igitur

naturalis quum nihil nisi squalor & tristitia , magni Aristotelis sententia verè morbus est, qui inevitabile mortalibus exitium accelerat . Nec alia de causa factum puto, quod senes Votorum adeò parci fuerint , ut fermè nulla vel certè rarissima eorum indicia , quàm quòd inter spem metumq; hærentes dubij de oblectamentis vitæ puerorum modo in diem fuerint solliciti, puta quibus factò per exequias silicernio extremum illud VALE æquis auribus hauriendum erat : unde nobis etiam stilius hic arctior indulgendus . Eos tamen grauioris morbi viâ præsentientes Lunæ lectum, & Cubiculi tegumenta vouisse auctor est Isidorus Scholasticus Cap. 3. Epigr. 1.

Templa , quæ Senectuti tamquam præcipuo Numini, apud Gades dicata memorat Arrianus de Gestis Alexandri , suis forsitan etiam donis auxerunt .

CAPVT XXXV.

Vota Dijs Manibus oblata.

NVlla gens adeo fera vixit aut barbara , cui iucundissimo cæli aspectu natura non indidit obscurum saltem immortalitatis sensum . Vt enim piè Seneca Epist. 103. *Iuuabat de immortalitate animorum querere , imò credere .*

Proinde sublato è viuis homine superstites amici nihil solemnus habebant, quàm Manes Votis persequi, ut defuncti Inferos sibi Deos pacatiores inuenirent . Etsi enim, Nonio teste, Dei Manes boni & prosperi veteribus habiti , quòd melior mors sapientioribus, quàm vita probetur; sintque, ut Apuleius de Socratis Dæmone censet , animæ melioris meriti, quæ in corpore nostro Genij dicuntur : quum tamen apud eos communi sententia receptum esset locum sub terris pœnarum reperiri , varijs nominibus sæua hæc Numina placare nitebantur . Quibus Mortam Lacedæmones, & Hispani ; alij Parcas, quod minimè parcentes , & Fata , Deasq; fatales addebant . Ita Nemausi :